

Î N C H E I E R E

08 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Tatiana Vieru
Oleg Sternioală, Valentina Clevadî

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Lupu Olea, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Lupu Olea împotriva Primăriei Vărzărești și Consiliului comunal Vărzărești raionul Nisporeni privind obligarea înregistrării titlurilor de autentificare a dreptului deținătorului de teren, anularea și modificarea deciziilor,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 martie 2016, prin care s-a respins apelul declarat de Lupu Olea și s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Nisporeni din 28 octombrie 2015,

c o n s t a t ă

La 11 august 2015, Lupu Olea s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei Vărzărești și Consiliului comunal Vărzărești raionul Nisporeni privind obligarea înregistrării titlurilor de autentificare a dreptului deținătorului de teren, anularea și modificarea deciziilor.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la 15 octombrie 1975 a încheiat căsătoria cu Lupu Ștefan. Pe parcursul căsătoriei au locuit împreună cu socrii Ulinici Gheorghii și Ulinici Natalia în gospodăria acestora amplasată în s. Vărzărești r-1 Nisporeni, cu suprafața de 0,27 ha, care a devenit gospodărie comună.

Menționează reclamanta că, soțul ei, Lupu Ștefan a decedat la 24.04.2014, Ulinici Gheorghii a decedat la 13.06.2006, iar Ulinici Natalia a decedat la 25.06.2009. Astfel, a rămas unica supraviețuitoare a gospodăriei și succesoare a defuncțiilor, fapt pe care îl confirmă prin copia certificatului de moștenitor.

Indică că, bunul imobil nu a fost înregistrat la OCT în cadrul înregistrării masive a dreptului de proprietate a terenurilor de pe lângă casă a cetățenilor, din cauza unor divergențe teritoriale între Primăriile Nisporeni și Vărzărești.

În luna iunie 2015 a aflat despre faptul că la cererea unor vecini, Consiliul com. Vărzărești prin decizia 4/12 din 7 august 2014, a atribuit în proprietate terenul, însă la faza înregistrării bunului la OCT Nisporeni, primăria a refuzat înregistrarea și semnarea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren, motivând prin faptul că decizia menționată ar fi fost notificată de către Cancelaria de Stal a OT Ungheni, cu solicitarea de a fi abrogată.

Menționează că, decizia Consiliului com. Vărzărești r-1 Nisporeni nr. 4/12 din 7 august 2014 a fost abrogată prin decizia Consiliului com. Vărzărești r-1 Nisporeni nr. 5/9 din 29 august 2014. Din conținutul deciziei nr. 5/9 din 29.08.2014 reiese că, motivul abrogării deciziei anterioare îl constituie faptul că cetățenii urmează să prezinte acte confirmative privind atribuirea terenurilor în folosință.

La 23.02.2015, s-a adresat Primăriei com. Vărzărești r-ul Nisporeni cu o cerere prin care a solicitat să-i elibereze în proprietate, să înregistreze și să semneze titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren pentru terenul în cauză, însă prin răspunsul din 23.02.2015 primăria i-a refuzat în satisfacerea cererii.

Cu răspunsul primăriei nu este de acord deoarece, faptul folosinței terenului este demonstrat prin extrasul de arhivă nr. 240 din 04.08.2014, din care rezultă că pe terenul dat cu suprafața de 0.27 ha, în anul 1961 a fost construită casa de locuit și terenul se află în folosința membrilor de familie Ulinici Gheorghe, Ulinici Natalia și fiului acestora Lupu Ștefan.

Precizează reclamanta că, imobilul îl posedă pînă în prezent și că despre deciziile Consiliului com. Vărzărești a aflat ocazional datorita litigiilor judiciare dintre Primăria com. Vărzărești și vecinii ei.

Consideră că, prin decizia nr. 4/12 din 07.08.2014, terenul în mărime de 0.27 ha urma să fie transmis în proprietatea socrului Ulinici Gheorghii, decedat la 13.06.2006, însă deoarece ea este unica succesoare a acestuia, consideră că în decizia dată urmează să fie indicat numele ei.

Solicită reclamanta, obligarea Primăriei com. Vărzărești r-ul Nisporeni să înregistreze titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren pe lângă casă în mărime de 0,30 ha, să anuleze parțial decizia Consiliului com. Vărzărești r-ul Nisporeni nr. 5/9 din 29.08.2014 și anume, anexa 1 poziția 11, cu modificarea deciziei Consiliul com. Vărzărești, r-nul Nisporeni, nr.4/12 din 07.08.2014 și anume, în anexa 1 poziția 11 să fie indicat titularul Lupu Olea Leon în loc de Ulinici Gheorghii Ivanovici.

Prin hotărîrea Judecătoriei Nisporeni din 28 octombrie 2015 cererea de chemare în judecată depusă de către Lupu Olea, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe, Lupu Olea a contestat-o cu apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 01 martie 2016 s-a respins apelul declarat de Lupu Olea și s-a menținut hotărîrea Judecătorei Nisporeni din 28 octombrie 2015.

La 05 aprilie 2016, Lupu Olea a declarat recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea dispozițiilor judecătorești și emiterea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii.

În susținerea recursului s-a invocat dezacordul cu hotărîrile contestate, considerîndu-le neîntemeiate și ilegale prin faptul că nu au fost constatate pe deplin toate circumstanțele pricinii.

Susține recurenta că, este unica supravețuitoare a gospodăriei litigioase și succesoare a defuncțiilor, iar instanțele de judecată în cazul dat urmau să se conducă de prevederile art. 11 Codul funciar, care obligă administrația publică locală să transmită în proprietatea cetățenilor terenurile de pe lîngă casele de locuit.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că, recursul declarat de către Lupu Olea, urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Lupu Olea este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, Colegiul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține că argumentele invocate de către recurentă în cererea de recurs poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Colegiul reiterează și faptul că conform articolului 13 din Convenția Europeană recursul trebuie să fie unul "efectiv", atât în practică, cât și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (*a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII*).

Astfel, reieșind din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Lupu Olea, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de Lupu Olea, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Tatiana Vieru

Judecătorii

Oleg Sternioală

Valentina Clevadi